

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 324. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 31 października 1935 r. L. D. IV. 27967/3/35 w sprawie potwierdzania przez urzędy celne wywozu towarów zagranicę.

Poz. 325. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 4 listopada 1935 r.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 listopada 1935 r. Nr. 82, poz. 503).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

324.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 października 1935 r.

L. D. IV. 27967/3/35

w sprawie potwierdzania przez urzędy celne wywozu towarów zagranicę.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami celnymi, na potwierdzenie wywozu towaru zagranicę strona otrzymuje: przy zgłoszeniu na piśmie — kwit celny wzoru Nr. 11 (do § 56 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego), przy zgłoszeniu ustnym towarów podlegających opłacie celnej — kwit celny wzoru Nr. 9 (do § 55 ust. 2 przepisów wykonawczych), przy zgłoszeniu zaś ustnym towarów wolnych od cła — może otrzymać na żądanie potwierdzenie złożonej przez siebie jednocześnie ze zgłoszeniem ustnym deklaracji wywozowej wzoru Nr. 10 (do § 55 ust. 3 przepisów wykonawczych). Potwierdzenia takie, służące jako dowód celny na dany towar, wydaje się stronie z reguły raz jeden. Ponadto, w uwzględnieniu tego, że eksporterzy obowiązani są przedstawiać dowody wywozu nieraz w kilku urzędach lub instytucjach, przepis z § 44 ust. 2 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 5 poz. 89 z 1935 r.) zawiera upoważnienie dla Dykcyj Ceł do zezwalania na wydawanie, na podstawie umotywowanych podań stron, dodatkowych zaświadczeń o dokonany wywozie towarów.

Potwierdzenia wywozu, wystawiane na podstawie przytoczonych przepisów, nie wystarczają jednak, jak wykazała praktyka, o ile chodzi o stwierdzenie wywozu drogą morską towarów, korzystających przy przewozie kolejami polskimi ze znizowanych stawek przewozowych (t. zw. taryfy portowej). Wobec tego w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji zarządza się, co następuje:

1) przy wywozie na statkach morskich towarów, korzystających z t. zw. taryfy portowej, mię-

dzy innymi przy wywozie węgla (a w tem i bunkrowego) i koks, urzędy celne wyjściowe mogą na żądanie stron, poza potwierdzeniami wymienionymi na wstępie, wydawać również **dotatkowe zaświadczenia o dokonany wywozie**. Do takich dodatkowych zaświadczeń służyć może wypełniany i składany przez stronę przy odprawie celnej druk według wzoru Nr. 10 (do § 55 ust. 3 przepisów wykonawczych), w którym strona powinna skreślić: w tytule wyrazy „deklaracja wywozowa na towary wolne od cła wywozowego”, wpisując na ich miejsce: „zaświadczenie o dokonany wywozie służeń wyłącznie dla użytku władz kolejowych”, poziomą rubrykę 2-gą (miejsce i data nadania towaru do przewozu) oraz Nr. wagonu w rubryce trzeciej;

2) przy potwierdzaniu wywozu należy żądać od stron, aby na odwrotnej stronie druku, o którym mowa w punkcie 1-szym, lub też na osobnej specyfikacji dołączonej do tego druku, umieszczały dane, ułatwiające władzom kolejowym kontrolę nad przestrzeganiem przez eksporterów warunków korzystania z t. zw. taryfy portowej, a mianowicie: a) miejsce i datę nadania towaru do przewozu koleją, b) numery wagonów, w których towar przywieziono do portu i c) nazwę magazynu lub składu celnego, skąd towar załadowany został na statek. Dane te strona podaje na własną odpowiedzialność i stwierdza własnoręcznym podpisem;

3) przy idących w kierunku portów polskiego obszaru celnego przesyłkach tranzytowych, które, jako takie, nie podlegają zgłoszeniu celnemu przy wywozie i dla których dowody odprawy celnej wywozowej nie są przewidziane, potwierdzeń występu zagranicę dokonywać będą urzędy celne wyjściowe na oryginałach kolejowych listów przewozowych, względnie — listów przewozowych — konosamentów, przyczem potwierdzenia te mają być zaopatrzone również w adnotację „służeń wyłącznie dla użytku władz kolejowych”;

4) na węgiel bunkrowy, przeznaczony dla statków morskich, utrzymujących komunikację morską między portami polskiego a obcego obszaru celnego, które to statki z tych lub innych względów pozostają przez dłuższy czas w portach polskich, zużywając węgiel całkowicie lub w większej części na polskim obszarze celnym, nie może być wydawane potwierdzenie wywozu, jako na towar nieodprawiony celnie do wywozu. Na węgiel taki może natomiast urząd na wniosek strony wystawić zaświadczenie, stwierdzające załadowanie go na statek morski, utrzymujący komunikację między portami polskiego a obcego obszaru celnego. W razie załadowania tego węgla na statek z barki należy podawać nazwę i numer barki.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

325.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 4 listopada 1935 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 3 do 31 października 1935 r. umorzone we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr. Nr.	Data wylosowania:	Nr. Nr.	Data wylosowania:
158	— 24.X. 1935 r.	28151	— 24.X. 1935 r.
4281	— 10 " "	28172	— 24 " "
6915	— 3 " "	29357	— 3 " "
8292	— 3 " "	29627	— 31 " "
8418	— 10 " "	30158	— 10 " "
10197	— 3 " "	30546	— 31 " "
13211	— 10 " "	30936	— 31 " "
16077	— 3 " "	31873	— 31 " "
16278	— 24 " "	32794	— 24 " "
17415	— 17 " "	34254	— 17 " "
18223	— 10 " "	34739	— 3 " "
18331	— 17 " "	34850	— 31 " "
18608	— 17 " "	35453	— 17 " "
19740	— 10 " "	38700	— 10 " "
20369	— 24 " "	39634	— 3 " "
21320	— 31 " "	39970	— 17 " "
21345	— 31 " "		
22512	— 24 " "		
24326	— 17 " "		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:

(—) Dr. Jakubowski.

—oOo—

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Na cele równowagi budżetowej wprowadza się specjalny podatek od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych.

Art. 2. (1) Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia, wypłacane przez:

- 1) Skarb Państwa i Skarb Śląski;
- 2) państwowe: monopole, banki, przedsiębiorstwa, fundusze, zakłady i instytucje;
- 3) związki samorządu terytorjalnego, związki międzykomunalne (celowe), oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych związków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorjalnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne;
- 4) związki samorządu gospodarczego i zawodowego oraz przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje tych związków;
- 5) prawno-publiczne zakłady ubezpieczeń;
- 6) Bank Polski.

(2) Za wynagrodzenia w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu wraz z dodatkami i w naturze, jakie płatnik uzyskuje: z tytułu diet poselskich i senatorskich, z tytułu stosunku służbowego, z tytułu najmu pracy, z tytułu udziału w zarządkach związków prawa publicznego, z tytułu udziału we wszelkiego rodzaju radach, komitetach, komisjach i t. p., z tytułu spełniania funkcji kontrolnych z ramienia władz nadzorczych, albo też z tytułu prawa do emerytury, renty, pensji lub zaopatrzenia, — bez względu na rodzaj i nazwę tych wynagrodzeń.

(3) Za wynagrodzenia osób pełniących służbę poza granicami Państwa uważa się uposażenie zasadnicze, a jeżeli chodzi o pracowników kontraktowych, — jedną trzecią część ich wynagrodzenia umownego.

(4) Rozporządzenie Rady Ministrów ustali, jakie świadczenia w naturze będą podlegały specjalnemu podatkowi, oraz zasady obliczania wartości tych świadczeń.

Art. 3. Specjalnemu podatkowi nie podlegają:

- 1) a) wolne od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych wynagrodzenia, których łączna suma bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególną władzę, urząd,